

**GIMNAZJUM PUBLICZNE
W MNISZKOWIE
TRASA ROWEROWA OPRACOWANA NA
KONKURS PN.
„BLIŻEJ OPOCZYŃSKIEJ NATURY”**

Tytuł: „ Na spotkanie z naturą”

Autor: Zuzanna Wosek - uczennica klasy III

Opiekun: Jolanta Ciesielska

MNISZKÓW 2016

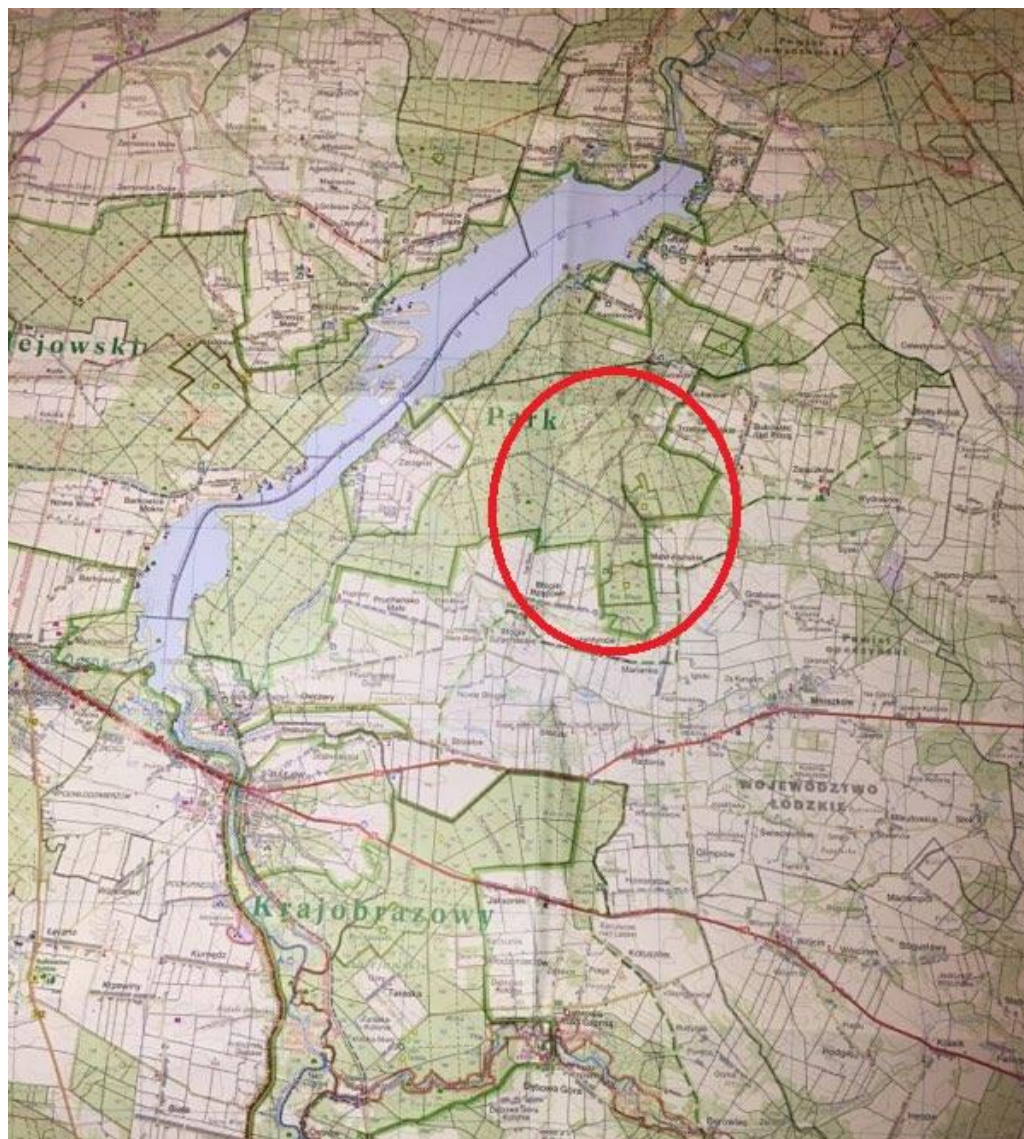

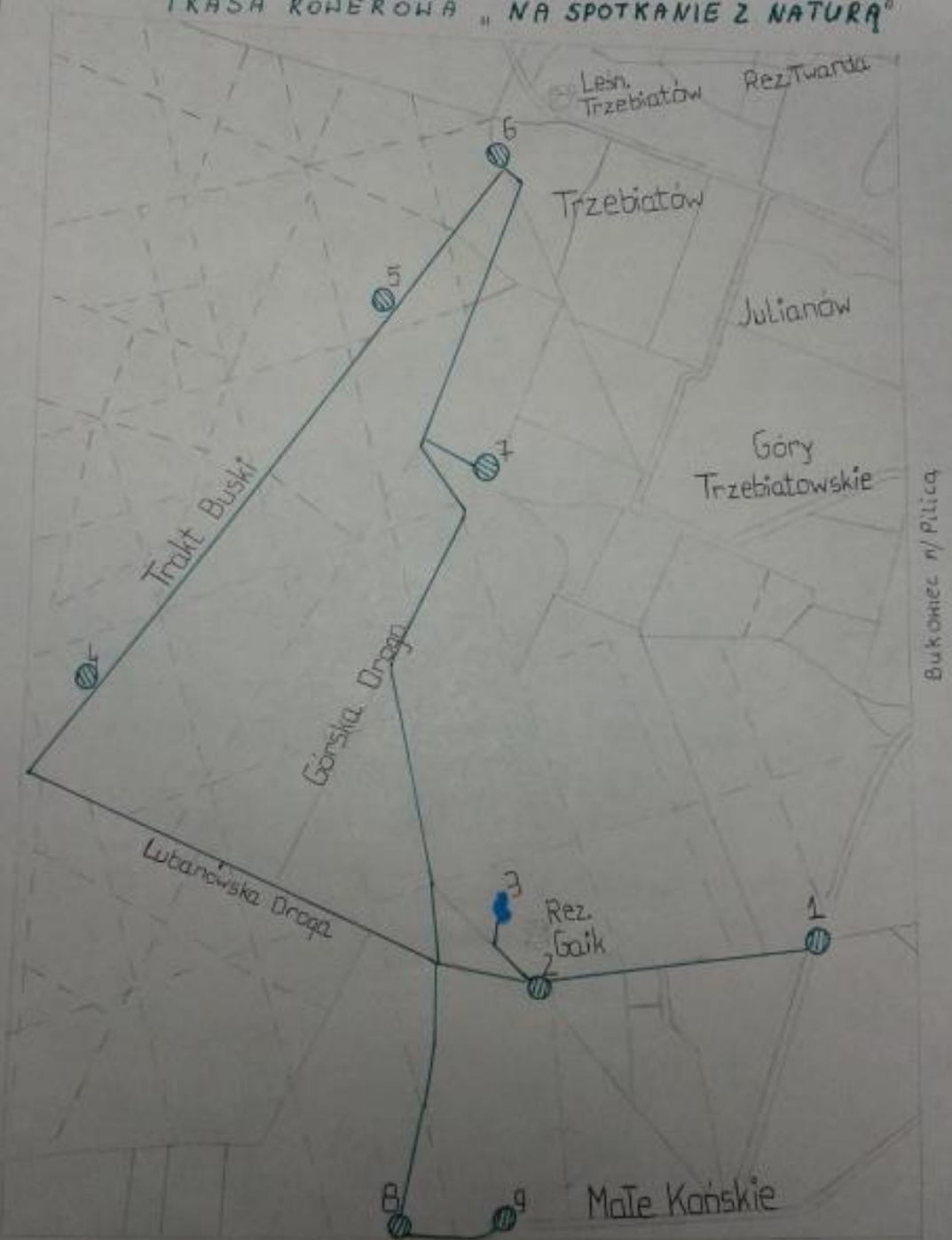
**Sulejowski Park
Krajobrazowy jest jednym
z najciekawszych parków
środkowej Polski.
Wyróżnia się dużą
różnorodnością
środowiska
przyrodniczego.**

**Składa się na nie fauna,
flora, obiekty przyrody
nieożywionej, kultury
materialnej oraz historii
regionu. Od zawsze swymi
niepowtarzalnymi walorami
przyciąga turystów
i zachęca do aktywnego
zwiedzania**

Niniejsza praca jest propozycją trasy rowerowej, której przebieg pozwoli na zwiedzenie najciekawszych, aczkolwiek mało znanych miejsc na terenie parku leżących w granicach gminy Mniszków.

Lokalizacja trasy na mapie ogólnej

Mapa trasy rowerowej i jej przystanki

1. Początek trasy – na skraju rezerwatu Gaik
2. Przystanek przy krzyżu
3. Jezioro śródleśne
4. Las bukowy
5. Stanowisko boru suchego
6. Przystanek na odpoczynek obok leśniczówki Trzebiatów
7. Stare kamieniołomy
8. Rezerwat Błogie
9. Obelisk upamiętniający walki partyzantów AK w 1943r.

1. Naszą wycieczkę rozpoczynamy na skraju Sulejowskiego Parku Krajobrazowego w odległości 1km na północ od miejscowości Małe Końskie. Kierujemy się na zachód tzw. Lubanowską Drogą 1km do rezerwatu Gaik.

2. Jest to pierwszy przystanek postojowy. Punktem charakterystycznym na skrzyżowaniu dróg jest wysoki metalowy krzyż. Rezerwat Gaik ochronia różnorodne postaci lasu liściastego z 200 letnimi dębami. Chcąc odkryć prawdziwą magię tego miejsca proponuję skręcić w prawo przed wspomnianym krzyżem i kierować się na północ ok. 300m.

3. Naszym oczom ukaże się wspaniały widok leśnego jeziorka. Jest to bardzo urokliwy, tętniący życiem zbiornik, który jest też rezerwuarem wody dla zwierzyny leśnej. Można tu przysiąść na zwalonym pniu starego dębu i odpocząć wsłuchując się w niepowtarzalne odgłosy przyrody dochodzące z jeziora i z koron drzew. Czasem słychać tu wilgę, dzięcioła lub dudka. Na bogatą florę rezerwatu składają się m.in. widłaki: goździsty i jałowcowaty, podkolan biały, pięciornik biały, pierwiosnka lekarska czy turzyca pagórkowa

Wracamy do Lubnowskiej Drogi do wspomnianego krzyża i dalej kierujemy się na zachód. Po drodze możemy podziwiać okazałe dęby czerwone, które obok rodzimych gatunków zadomowiły się w tym rejonie. Na uwagę zasługuje też okazały las modrzewiowy, który góruje tu nad drzewostanem liściastym. Przy skrzyżowaniu w sektorze 54 po przejechaniu 2 km skręcamy w świetlistą drogę tzw. Trakt Buski w kierunku dawnej wsi Drzymałów.

4. Spotykamy tu bardzo ciekawe i rzadkie w naszym rejonie stanowisko lasu bukowego. Okazałe drzewa z charakterystycznym gładkim pniem i kopulastą koroną tworzą tu zwarty, malowniczy kompleks.

Po przeciwnej stronie drogi w oddali możemy zobaczyć szkółkę lasu modrzewiowego zabezpieczoną ogrodzeniem przed zwierzyną.

Dalej kierujemy się na północny wschód Traktem Buskim 2,5 km. Piaszczysta droga prowadząca pod górę nie napawa rowerzystów optymizmem. Jeśli zaś mamy za chwilę zobaczyć niespotykane w Polsce niżowej stanowisko boru suchego, to zyskujemy siły by dotrzeć do celu.

5. Bór suchy z karłowatymi sosnami i brzozaami rosnącymi na suchym wzniesieniu o bardzo słabej glebie. Spotykamy tu ciekawe stanowiska chrobotka reniferowego, chrobotka kieliszkowatego i chrobotka koralkowego oraz płucnicę islandzką. To naprawdę niespotykane w naszych warunkach porosty.

Chrobotek koralkowy

Chrobotek kieliszkowy

**Dalej Traktem
Buskim jedziemy
1,2km w kierunku
leśniczówki**

Trzebiatów .

6. Obok leśniczówki jest polana – idealne miejsce na dłuższy odpoczynek. Tu można rozpalić ognisko, posilić się i nabrać sił, aby potem ruszyć w dalszą drogę.

**W odległości 30m od polany
znajduje się świeżo
odrestaurowana kapliczka
Św. Jana Nepomucena.**

**Jak głoszą podania ludowe
została tu przeniesiona na
początku XX w. z okolic
Paradyża przez właściciela
dworu w Trzebiatowie.**

Wnętrze kapliczki kryje postać świętego. Jego kult wśród okolicznych mieszkańców jest wiecznie żywy. Świadczą o tym między innymi widoczne tu kwiaty i świece.

**Teraz kierujemy się na
południe Górską Drogą
1,6 km do byłej kopalni
piaskowca.**

**Tutaj należy zostawić rowery
i udać się 50 m w głąb lasu
po stromym zboczu w
kierunku wschodnim.**

- 7.** Docieramy do odkrytych ścian kamieniołomu, które są malowniczo pokryte roślinnością. Na skalnych ścianach widać warstwowość poziomów i ślady wietrzenia od górnych warstw. Okoliczni mieszkańcy jeszcze w okresie międzywojennym pozyskiwali tu cenny budulec.

**Stromym zboczem
wracamy do Górskiej
Drogi, gdzie czekają nasze
rowery i dalej kierujemy
się na północ obok
rezerwatu Gaik.
Po drodze
mijamy rozległe
stanowiska widłaka
goździstego.**

Górską Drogą kierujemy się na północ do rezerwatu Gaik, do Lubanowskiej Drogi i dalej pokonując łącznie odcinek 3km, jedziemy w kierunku leśniczówki Małe Końskie

8.Obok leśniczówki
jedziemy wzdłuż zachodniej
ściany rezerwatu Błogie. To
kompleks cienistych grądów.
Dominującymi gatunkami są
tu dęby i jodła pospolita. Na
uwagę zasługuje bogate runo
leśne z wawrzyńkiem
wilczełyko, nasięźrzałem
pospolitym i trzema
gatunkami widłaków:
goździstym, wrońcem i
jałowcowatym.

- nasięźrzał pospolity
- wawrzynek wilczełyko

**Przydrożne kapliczki to
nieodłączny element
krajobrazu.
Pieczołowicie odnawiane
stanowią nasze
dziedzictwo kulturowe.
Tę mijamy w okolicy
leśniczówki Małe
Końskie.**

**Zmierzając do
południowego skraju
rezerwatu, w kierunku drogi
do miejscowości Małe
Końskie możemy zobaczyć
200 letni starodrzew dębowo
– sosnowy, piękny
puszczański las.
Drogą asfaltową
kierujemy się
na wschód w kierunku
miejscowości Małe Końskie**

9. Po przejechaniu 0,7km po lewej stronie drogi, tuż przy wyjeździe z lasu, znajduje się obelisk upamiętniający walkę zbrojną Oddziału Partyzanckiego Armii Krajowej „Wicher” z okupantem hitlerowskim w 1943 roku. W tym historycznym miejscu oddajemy hołd poległym przodkom. Jest to ostatni przystanek naszej trasy.

Zaproponowana trasa wycieczki ma długość 13 km. Planując wycieczkę rowerową należy przeznaczyć około 4 do 5 godzin. Leśne drogi są trudne do przemierzenia, miejscami piaszczyste lub w okresie deszczowym błotniste. Indywidualną sprawą jest też czas jaki przeznaczymy na zwiedzanie poszczególnych punktów trasy . W przypadku wycieczki pieszej należy przeznaczyć na przemierzenie proponowanej trasy około 7-8 godzin.

Bibliografia:

1. J.K. Kurowski „Sulejowski Park Krajobrazowy” 1998 ZNPK,
2. Mapa skala 1:40 000 Sulejowski Park Krajobrazowy 2015 ZNPK

Podziękowania dla podleśniczego – pana Jacka Szymachy za okazaną pomoc podczas zbierania materiałów do niniejszej pracy.